

The Saker: Bude Ukrajina rozdělena, a pokud ano, jak?

 cz24.news/the-saker-bude-ukrajina-rozdelena-a-pokud-ano-jak

17. srpna 2022

 [Stáhnout PDF](#)

Sledujte nás na Telegramu: [@cz24news](https://t.me/cz24news)

UKRAJINA: Zajímavé informace dnes. Za prvé, ruská zahraniční zpravodajská služba učinila prostřednictvím prohlášení generálplukovníka následující prohlášení (přeložil můj přítel Andrej Marťanov na svém blogu): (zvýraznění přidáno)

Překlad: MOSKVA, 16. srpna – RIA Novosti. **Západní kurátoři prakticky odepsali kyjevský režim a již plánují rozdělení Ukrajiny**, prohlásil na moskevské konferenci o mezinárodní bezpečnosti mluvčí Služby zahraniční rozvědky generálplukovník Volodymyr Matvejev. „**Západ se očividně o osud kyjevského režimu nezajímá.** Jak je vidět z informací, které SVR dostává, západní kurátoři ho téměř odepsali a v plném proudu rozvíjejí plány na rozdělení a okupaci alespoň části ukrajinských zemí,“ řekl. Podle generála je však v sázce mnohem více než Ukrajina: Washingtonu a jeho spojencům jde o osud koloniálního systému světovlády.

Jen pro upřesnění, SVR jen zřídka vydává veřejná prohlášení, a když už je vydá, můžete si na to vsadit kalhoty, protože SVR se nezabývá „úniky informací“ z „informovaných zdrojů“ a všemi

ostatními PR nesmysly, které produkují takzvané západní „zpravodajské“ agentury (které se nyní plně přeměnily na vysoce zpolitizované propagandistické kanály).

Téhož dne vidím tento článek na webu RT: „Západní země čekají na pád Ukrajiny – Kyjev“, ve kterém je zmíněn zajímavý výrok ukrajinšského ministra zahraničí:

Některé země na Západě čekají, až se Kyjev vzdá, a myslí si, že se jejich problémy okamžitě vyřeší samy, uvedl ukrajinský ministr zahraničí Dmitrij Kuleba v úterním rozhovoru. „Často se mě v rozhovorech a při rozhovorech s ostatními ministry zahraničí ptají: Jak dlouho to vydržíte? Ale otázka by měla znít, co by se ještě dalo udělat pro to, abychom Putina porazili v co nejkratší době,“ řekl Kuleba s tím, že takové otázky naznačují, že všichni „čekají, až padneme a jejich problémy zmizí samy od sebe“.

A konečně, před chvílí Dmitrij Medveděv na svém účtu na Telegramu zveřejnil tuto „budoucí mapu Ukrajiny po válce“. Tato mapa ukazuje Ukrajinu rozdělenou mezi své sousedy a uprostřed ponechanou malou zbytkovou Ukrajinu.

Na rovinu říkám, že jsem již delší dobu zastáncem rozpadu Ukrajiny na několik nástupnických států: Důvody jsem uvedl ve svém článku „Důvody pro rozpad Ukrajiny“ napsaném v roce 2016.

Jaká je šance, že se to stane nyní, o šest let později?

Aniž bych chtěl předpovídat, což je v tuto chvíli téměř nemožné, protože existuje příliš mnoho proměnných, které mohou výsledek dramaticky ovlivnit, chtěl bych uvést několik argumentů pro a proti pravděpodobnosti (na rozdíl od žádoucnosti) takového výsledku.

Argumenty pro pravděpodobnost tohoto výsledku:

- Za prvé, většina sousedů Ukrajiny by z takového výsledku měla prospěch. Polsko by sice nezískalo „intermarium“, o kterém vždy sní, ale získalo by zpět území, která historicky patří Polsku a jsou osídlena mnoha Poláky. Rumunsko by na této mapě také získalo dobrý kus území, i když Moldavsko by přišlo o Podněstří, které stejně nemělo reálnou šanci nikdy skutečně ovládnout. Rumunsko by proto mohlo pohltit i celé Moldavsko. Je pravda, že na této mapě Maďarsko nezíská nic, ale to je problém, který musí Maďarsko řešit s Polskem a Rumunskem, nikoli s Ruskem.
- Rusko by se takovému vývoji nemuselo bránit už jen proto, že by se tím problém Ukronazie stal záležitostí někoho jiného. Dokud bude současná Ukrajina plně demilitarizovaná a denacifikovaná, Rusku takový výsledek nebude vadit.
- Bývalý Banderastán by byl natolik zmenšený, že by nepředstavoval téměř žádnou hrozbu. A co je zásadní, Rusové nikdy nedovolí, aby měl něco víc než minimální policejní a vnitřní bezpečnostní síly (přinejmenším po dobu, kdy v blízkosti Ruska zůstanou byť jen stopy po ukronacistické banderovské ideologii). Skutečná šance, že by se tento zbytkový Banderastán stal pro kohokoli hrozbou, by se blížila nule. Nemluvě o tom, že i kdyby se ten lump Banderastán nějakou hrozbou stal, bylo by mnohem snazší se s ním vypořádat než s hrozbou, které Rusko čelilo na začátku roku 2022.
- Objektivně vzato by evropské země získaly nejlepší možný „out“, protože být v neustálém stavu totální války v zastoupení je pro evropské země naprosto neudržitelné.
- Pokud jde o „Bidena“, za předpokladu, že je stále naživu a u moci (?), umožnilo by mu to odstranit téma této poslední války, kterou USA (opět!) prohrály, z titulků novin a věnovat se jiným otázkám.

- Ukrajina byla takovým plýtváním penězi, miliardami a miliardami, že je v podstatě černou dírou s horizontem událostí, z níž se nic nevrátí a za níž cokoli, peníze, vybavení nebo lidé, prostě zmizí. To je zjevně neudržitelné vyčerpání ekonomik Západu.
- Přesto by teoreticky, pokud dojde k dohodě a všechny strany budou souhlasit, mohla EU zrušit možná ne všechny, ale alespoň ty nejhorší, sebepoškozující sankce, které tak hloupě zavedla a které nyní ničí ekonomiku EU.
- Pro USA by teoreticky mohlo být největším přínosem, že by se „uzavřela“ „ruská fronta“ a USA by mohly soustředit svou nenávist a agresi proti Číně.

Existuje však také mnoho argumentů proti takovému výsledku.

- Za prvé, západní vládnoucí třídy, opojené totální rusofobií, by musely uznat, že Rusko tuto válku (opět) vyhrálo a (opět) porazilo spojené síly Západu. To by znamenalo obrovskou ztrátu tváře a politické důvěryhodnosti pro všechny, kdo se podílejí na politické válce proti Rusku.
- Za druhé, pro NATO by to byla katastrofa. Nezapomeňte, že skutečným cílem NATO je „udržet Rusy venku, Američany uvnitř a Němce dole“. Jak by se v tomto případě i rozšířené NATO smířilo s tím, že nemůže udělat vůbec nic, aby Rusům zabránilo v dosažení všech jejich cílů?
- Dále, zatímco lidé v EU trpí zničující hospodářskou politikou svých vládců, vládnoucí elity (1 % EU) se mají dobře, děkují, a na lidi, kterým vládnou, kašlou.
- Takový výsledek by také přímo zpochybnil touhu USA po unipolárním světě, který by řídil strýček Šmuel jako světový hegemon. Hrozí zde politický dominový efekt, kdy by stále více zemí bojovalo za dosažení skutečné suverenity, což by bylo přímou hrozbou pro ekonomický model USA.

- Je téměř jisté, že takového výsledku nelze dosáhnout, dokud USA řídí neoconi. A protože neexistují ŽÁDNÉ náznaky oslabení železného sevření neoconů nad všemi pákami politické moci v USA, může k takovému výsledku dojít pouze tehdy, pokud budou neoconští šílenci posláni zpět do sklepa, odkud vylezli a kam patří. V dohledné době to není pravděpodobné.
- Zaměření na rozdělení Ukrajiny přehlíží skutečnost, že Ukrajina není skutečným nepřítelem Ruska. Ve skutečnosti Ukrajina prohrála válku s Ruskem v prvních 7-10 dnech po zahájení SMO. Od té doby to není Ukrajina jako taková, s kým Rusko bojuje, ale konsolidovaný Západ. Pokud je skutečným nepřítelem konsolidovaný Západ, lze tvrdit, že *jakýkoli* výsledek omezený na Ukrajinu by nic nenapravil ani nevyřešil. V nejlepším případě by se mohlo jednat o mezistupeň mnohem větší a delší války, v níž bude Rusko muset demilitarizovat a denacifikovat nejen Banderastán, ale přinejmenším všechny země EU/NATO.
- Zatímco pro některé byla ukrajinská válka ekonomickou katastrofou, pro (smrtelně zkorumpovanou) americkou MIC (vojensko-industriální komplex) to byl fantastický zisk. A to ani nebudu rozebírat zjevné korupční vazby Bidenovy rodiny v Kyjevě. Pokud by se toto „Medveděvovo řešení“ někdy uskutečnilo, pak by všechny ty snadné peníze zmizely.
- Navíc, i když jsem mezi argumenty pro takový výsledek uvedl schopnost USA „uzavřít ruskou frontu“ a soustředit se na Čínu, ve skutečnosti taková argumentace vychází z velmi přitaženého předpokladu: že je stále možné oddělit Rusko a Čínu a že Rusko dovolí USA udeřit na Čínu. Jednoduše řečeno, Rusko nemůže připustit porážku Číny, stejně jako Čína nemůže připustit porážku Ruska. Celá představa o „uzavření ruské fronty“ je tedy iluzorní, ve skutečnosti už věci zašly příliš daleko na to, aby se tak stalo, a ani Rusko, ani Čína nedovolí USA, aby je jednu po druhé sundaly.

- EU je řízena kompradorskou vládnoucí třídou, která je zcela podřízena zájmům amerických neoconů. Již nyní existuje uvnitř EU mnoho vnitřních napětí a takový výsledek by byl katastrofou pro všechny ty politiky EU, kteří se nechali zatlačit do kouta totální válkou proti Rusku, a i kdyby z takového výsledku měli nějaký prospěch například Poláci, Rumuni nebo dokonce Maďaři, pro zločince, kteří v současnosti řídí Německo, Spojené království nebo dokonce Francii, by to bylo nepřijatelné.

Argumenty pro a proti takovému výsledku, které jsem uvedl výše, jsou jen některé příklady, ve skutečnosti existuje mnoho dalších argumentů na obou stranách této otázky. Kromě toho, co mělo smysl před šesti lety, nemusí mít smysl dnes.

Tato diskuse se například zaměřuje na to, „co“, ale ne na to, „jak“. Dovolte mi to vysvětlit.

Myslím, že jsem byl první člověk na Západě, který si všiml a přeložil klíčový ruský výraz: „(недоговороспособны). Tento výraz stále častěji používají mnozí ruští činitelé s rozhodovací pravomocí, politici, političtí komentátoři a další. Nakonec se ho chytili i lidé na Západě. Vraťme se tedy k této otázce znovu, přičemž mějme na paměti, že **Rusové jsou nyní plně přesvědčeni, že Západ je prostě „neschopen dohody“.** Dovolím si tvrdit, že až do ruského ultimáta USA a NATO si Rusové stále nechávali otevřené dveře k nějakému jednání. Nicméně, a jak jsem předpovídal PŘED ruským ultimátem, Rusko z postoje Západu učinilo jediný možný závěr: **pokud naši „partneři“ (sarkasmus) nejsou schopni dohody, pak nastal čas pro ruský unilateralismus.**

Je pravda, že již od roku 2013, respektive 2008, se objevovaly náznaky, že ruské rozhodování postupně směřuje k unilateralismu. **Ale ruské ultimátum a SMO jsou nyní „čistými“ známkami přijetí unilateralismu Ruskem,** přinejmenším vůči konsolidovanému Západu.

Pokud je to pravda, pak bych řekl, že většina výše uvedených argumentů na obou stranách problému je v podstatě zastaralá a irelevantní.

Kromě toho bych rád dodal malou připomínku: většinu bojových operací na Ukrajině ani neprovádějí ruské síly, ale síly LDNR podporované ruským C4ISR a palebnou silou. Ale pokud jde o její skutečný vojenský potenciál, **Rusko použilo méně než 10 % své armády a Putin se k tomu vyjádřil zcela otevřeně, když řekl, že „jsme ani nezačali jednat vážně“.**

Jak si myslíte, že bude tato válka vypadat, pokud se Rusko rozhodne skutečně rozvinout svou plnou vojenskou sílu, tedy 90 % sil, které se v současné době neúčastní SMO?

Zde je jednoduchá pravda, kterou si většina lidí na Západě nedokáže ani představit: Rusko se NATO vůbec nebojí.

Když už nic jiného, tak Rusové pochopili, že mají prostředky k tomu, aby svým nepřátelům vnutili jakýkoli výsledek, který se rozhodnou jednostranně prosadit. Představa útoku USA/NATO na Rusko je prostě směšná. Ano, USA mají velmi silné ponorky, které mohou na ruské cíle vypálit spoustu raket Tomahawk a Harpoon. A ano, USA mají stále silnou jadernou triádu. **Ale ani jedno z toho nepomůže USA vyhrát pozemní válku proti ruským ozbrojeným silám.**

A ne, poslat pár tisíc amerických vojáků do té či oné země NATO, aby „posílili východní křídlo NATO“, je čisté PR, z vojenského hlediska to není ani relevantní, je to směšné. Nebudu ani komentovat vyslání F-35, které je proti ruským vzdušným silám a protivzdušné obraně tak naprosto směšné a nepoužitelné, že se ani nebudu obtěžovat polemizovat s těmi, kteří nechápou, jak špatné oba F-35 (a dokonce i F-22!) ve skutečnosti jsou.

Nebudu se k vojenským schopnostem EU vyjadřovat jinak než takto: země, které nyní vážně obhajují méně časté sprchování, aby „ukázaly Putinovi, zač je toho loket!“, klesly na takovou úroveň bezvýznamnosti a degenerace, že je nelze brát vážně, rozhodně ne v Rusku.

Kam se tedy posuneme?

Jak jsem řekl, nevím, je tu příliš mnoho proměnných. Ale několik věcí mi připadá jasných:

- Rusko se ve své politice vůči Ukrajině a Západu rozhodlo pro plný unilateralismus. Jistě, pokud to bude potřeba, Rusové budou stále souhlasit s rozhovory se svými západními „partnery“, ale to je dáno dlouhodobou ruskou politikou vždy mluvit s každým a dokonce i s největšími nepřáteli Ruska. Proč? Protože ani válka, ani politická jednostrannost nejsou cílem samy o sobě, jsou pouze prostředkem k dosažení určitého politického cíle. Proto je vždy dobré si s nepřítelem sednout, zvláště když mu už několik měsíců jemně, ale vytrvale zvyšujete ciferník bolesti! Evropané, kteří jsou „obrovští, beztvární protoplazmatictí bezobratlí měkčíši“ (řeceno s BoJo), by mohli rychle a náhle ustoupit, nebo se přinejmenším pokusí zlepšit svůj úděl tím, že se pokusí obejít své vlastní sankce (strýček Šmuel to dovolí, i když nerad).
- Jedinou stranou, která má ještě nějakou skutečnou agenturu, s níž by Rusko mohlo vážně jednat, jsou samozřejmě USA. Dokud však budou USA pod totální kontrolou neokonzervativců, je to marné.
- Pokud by někdy došlo k nějaké dohodě, byla by to pouze dohoda, která by byla plně a zcela ověřitelná. Navzdory rozšířenému přesvědčení lze mnoho smluv a dohod vytvořit tak, aby byly plně ověřitelné, což samo o sobě není technický problém. Se současnými vládnoucími třídami na Západě však pravděpodobně žádná taková dohoda nebude uzavřena a odsouhlasena všemi zúčastněnými stranami.

Co tedy zbývá?

Existuje ruské přísloví, které mě v dětství naučila babička: „*Hranice Ruska se nacházejí na konci kozáckého kopí*“. Toto rčení, zrozené z tisíciletého existenčního boje bez přirozených hranic, jednoduše vyjadřuje základní skutečnost: ruské ozbrojené síly jsou těmi, kdo rozhodují o tom, kde Rusko končí. Nebo to můžete obrátit takto: „Jedinou přirozenou hranicí Ruska jsou možnosti ruských ozbrojených sil“. Můžete si myslet, že to má před rokem 1917 ruský unilateralismus

Přesto se nabízí otázka, jaký je morální a etický základ takového postoje. Nenaznačuje to koneckonců, že si Rusko dává právo napadnout jakoukoli zemi jen proto, že může?

Vůbec ne!

V ruských dějinách sice probíhaly imperialistické a expanzivní války, ale ve srovnání s tisíciletým imperialismem Západu ode zdi ke zdi je Rusko jen krotkým a mírným beránkem! Ne že by to něco omlouvalo, je to prostě fakt. Ostatní ruské války byly téměř všechny existenčními válkami o přežití a svobodu ruského národa. Nedokážu si představit „spravedlivější válku“ než tu, která 1) vám byla vnucena a 2) v níž je vaším jediným cílem přežít jako svobodný a suverénní národ, zejména mnohonárodnostní a mnohonáboženský, jakým ruský národ vždy byl, v ostrém kontrastu s nepřáteli Ruska, kteří byli vždy vedeni náboženským, nacionalistickým, a dokonce otevřeně rasistickým zápallem (což můžeme všichni pozorovat opět dnes, dlouho po skončení druhé světové války).

Je to jen propaganda? Pokud si to myslíte, pak si prostudujte ruskou historii, nebo ještě lépe, prostudujte si současnou ruskou vojenskou doktrínu a zjistíte, že **plánování ruských sil je zcela defenzivní**, zejména na strategické úrovni. Nejlepším důkazem toho je, že Rusko po desetiletí snášelo veškerou ošklivou rasistickou a rusofobní politiku Ukrajiny nebo tří pobaltských státeků, aniž by podniklo

jakékoli kroky. Ale když se Ukrajina stala de facto zástupným subjektem NATO a přímo ohrožovala nejen Donbas, ale i samotné Rusko (vzpomíná si ještě někdo, jak několik dní před SMO „Ze“ prohlásil, že by Ukrajina měla dostat jaderné zbraně?!), pak Rusko začalo jednat. Musíte být buď slepí, nebo fantasticky nepoctiví, abyste tento samozřejmý fakt nepřiznali.

[Mimochodem, tři pobaltské státy, které Rusko vůbec nepoužívá, se neustále snaží stát vojenskou hrozbou pro Rusko, a to nejen tím, že hostí vojska NATO, ale také skutečně idiotskými plány na „uzamčení“ Pobaltí s Finskem. Zkombinujte si to s nacistickou politikou protiruského apartheidu vůči ruským menšinám a bylo by vám odpuštěno, kdybyste si mysleli, že Baltové opravdu chtějí být dalšími, kdo bude denacifikován a demilitarizován. Ale... ale... – řeknete si – „když jsou členy NATO, nemohou být napadeni!“. No, pokud věříte, že 1) někdo v NATO bude kvůli těmto státečkům bojovat s Ruskem nebo 2) že NATO má vojenské prostředky na jejich ochranu, pak mám spoustu skvělých mostů, které vám mohu prodat. Přesto je nejúčinnějším způsobem, jak s Balty jednat, nechat je spáchat ekonomickou sebevraždu, což už v podstatě udělali, a pak jim slíbit pár „ekonomických mrkví“ za změnu k civilizovanějšímu postoji. Jedno ruské přísloví říká, že „lednička vítězí nad televizí“ (победа холодильника над телевизором), což znamená, že když je vaše lednička prázdná, propaganda v televizi ztrácí svou sílu. Myslím, že budoucnost tří pobaltských státečků bude definována tímto aforismem].

Bude tedy Ukrajina rozdělena?

Ano, rozhodně, už ztratila obrovské části svého území a bude ztrácet další.

Mohli by se západní sousedé rozhodnout ukousnout si ze západní Ukrajiny? Jistě! To je reálná možnost.

Všechny tyto akce však budou buď jednostranné, nebo velmi neoficiálně koordinované a zabalené do věrohodného popírání (jako například vyslání polských „mírových sil“ na „ochranu“ západní Ukrajiny). Většinou však předpovídám, že se stanou dvě věci: 1) Rusko dosáhne všech svých cílů jednostranně, aniž by se s kýmkoli dohodlo, a 2) Rusko dovolí západním sousedům Ukrajiny ukousnout si z Ukrajiny nějaké kusy pouze tehdy, pokud tyto kusy nebudou pro Rusko představovat vojenskou hrozbu.

Vzpomínáte si, co Putin řekl o vstupu Finska, Švédska a Finska do NATO? Řekl, že samo o sobě to pro Rusko není problém. Varoval však, že pokud tyto země budou hostit síly a zbraňové systémy USA/NATO ohrožující Rusko, bude muset Rusko přijmout protipatření. Domnívám se, že takový je i postoj Kremlu k budoucnosti případného Banderastánu a k případným krokům zemí NATO (včetně Polska, Rumunska a Maďarska), které by chtěly znovu získat území, jež jim historicky patřila nebo na nichž žijí významné polské, rumunské a maďarské menšiny.

Nyní se nacházíme teprve ve druhé fázi SMO (která se soustřeďuje na Donbas) a Rusko ani nezahájilo žádné operace, které by směřovaly hlouběji na Ukrajinu. **Co se týče skutečné války, války mezi Ruskem a spojeným Západem, ta trvá už ne méně než deset let, nebo dokonce více, a tato válka bude trvat mnohem déle než SMO na Ukrajině.** A konečně, výsledek této války bude svědkem tektonických a hlubokých změn, které budou přinejmenším stejně dramatické jako změny vyplývající z výsledků první a druhé světové války.

Rusové chápou, že nyní musí skutečně ukončit druhou světovou válku a že formální konec druhé světové války v roce 1945 znamenal pouze přechod k jinému typu války, který stále ještě vnucuje sjednocený a konsolidovaný Západ, ale nyní už ne němečtí nacisté, ale (většinou) američtí neoconi (což jsou samozřejmě typičtí rasističtí nacisté, jenže jejich rasismus je anglo- a judaisticko-sionistický).

Na závěr uvedu krátký citát Bertolda Brechta, který je, myslím, pro dnešní Rusko hluboce srozumitelný:

„Proto se naučte vidět a ne zírat.
Místo celodenního mluvení jednejte.
Svět málem vyhrála taková opice!
Národy ho zařadily tam, kam jeho druh patří.
Ale neraduj se příliš brzy ze svého útěku –
Lůno, z něhož vylezl, je stále silné.“
– Bertolt Brecht, Odporný vzestup Artura Uie

Rusko ve své historii vyvraždilo spoustu západních opic, teď je čas konečně se vypořádat s lůnem, z něhož vylezly.

Andrei

PS: Pro vaši informaci – ruské vyšetřování prohlásilo, že výbuchy na letišti na Krymu byly sabotáží/diverzí. Což bylo nejpravděpodobnější vysvětlení na začátku.

ZDROJ

Překlad: zvedavec.news

CHCI PŘÍSPĚT NA CHOD PORTÁLU

Upozornění: Tento článek je výlučně názorem jeho autora. Články, příspěvky a komentáře pod příspěvky se nemusí shodovat s postoji redakce cz24.news. Medicínské a lékařské texty, názory a studie v žádném případě nemají nahradit konzultace a vyšetření lékaři ve zdravotnickém zařízení nebo jinými odborníky.